

Tábor Podlesí 2008

Neděle 29. 6. 2008 Dodatek ke stavění. Po příjezdu z fotbalu se nám podařilo zabouchnout klíče v autě. Sněhur, Kvasík, Škuba a Luděk se snažili dostat dovnitř, nicméně dveřmi to nešlo, museli jsme vyndat okno dveří nákladového prostoru a Sněhur (nejmenší) se vsoukal dovnitř a klíče osvobodil. Mohli jsme se tedy přesunout do tee pee a poslat děti spát. Vedení se radilo, co všechno je třeba dodělat v pondělí ráno, než přijede Rostá. Domluvili jsme hlídky, ale bez nočníku to neklaplo, přes noc budila každá druhá hlídka Vedení a ptala se, koho má budit, nakonec držel poslední hlídku Sněhur.

Pondělí 30. 6. 2008 Ráno jsme vstali o půl sedmé, Sněhur, Marťas a Škuba jeli do města koupit něco k snědku. Pak jsme dělali dodělavky, kolem jedenácté dorazil Rostá s Kačou a Pájou a s plnou dodávkou, o hodinu později Kari se zbytkem dětí. Cesta vlakem kromě tradičního řevu Fan klubu prý proběhla celkem v poho. Rostá vyložil dodávku a odjel do Ostravy pro další věci – velký stůl, lodě, stoly na pinec atd. Děti se ubytovávaly ve stanech, Libro s Renčou vařili na oběd špagety. Do toho přijela Jiřina a jala se je od toho odehnat, ale nedali se ☺. Odpolední klid, pak se dále pracovalo na plnění úkolů Schindlerova seznamu – ohniště, ball cup, začala se stavět kolárna, úklid v kuchyni a provizorně se zprovoznila jídelna. Na 18:20 jsme vyrazili pro Wolfganga na nádraží – Šrámk s Aldou, Škuba, Sněhur. Kolem osmé přijel naložený Rostá. Večer proběhlo oblíbené školení o bezpečnosti, táborovém řádu a dalších organizačních záležitostech. Někteří stabilně vyrušovali a nedávali pozor, takže jsme je museli seřvat. Pak porada Vedení – plán na další den.

„Člověk je zdravý, když ho pokaždé bolí někde jinde“.

Úterý 1. 7. 2008 V sedm budíček, rozcvička se soft míčky po družinách. Rybička, snídaně – kakao, vánočka, máslo. Nástup (nanečisto bez krojů = nebyl postaven stožár), pak nanečisto bodování stanů, načisto škrábání brambor a dopolední program, turnaje – boj o míč a boj o kůl. Svačinka (rohlík, broskev), po ní se rozdělily pracovní úkoly podle seznamu – dřevo (Černá a Modrá), pin pongové stoly (Zelená), dodělavka druhého hřiště + lajny (Hnědá). Na oběd byla výborná čočková polévka, brambory, kapusta a vepřové maso. Krátký odpolední klid, který trávilo Vedení poradou, Luděk rozdál trička „Som hviezda“ a „Som neodolatelná“ z Billy v ceně 10,- Sk za kus (opravdu na nás šetřil). Sněhur a Kvasík jeli pro vodu a do města koupit a brousit řetězy na pily. Odpoledne družiny dostaly za úkol naučit své členy morseovku a vázat uzly, nabít kůl na vázání. Po svačině (rohlík, jogurt) se pokračovalo a poté se dělalo dřevo, dostavěla se konečně kolárna a plno jiných důležitých věcí. Do večere se stihlo ještě další kolo turnajů. Večere (chléb, tvarohová pomazánka a čaj), koupání v teplé sprše, a poté se hrálo kradení míčků.

„Nejlínější je svědomí, málokdy se v někom hne“.

Středa 2. 7. 2008 Budíček byl klasicky v 7:00, po něm rozcvička, rybička. Po snídani (rohlík, máslo, marmeláda, čaj), se začaly hrát turnaje ringo a boj o šátek. Sněhur, Luděk a Kvasík vybalili centrálu, kterou dovezl Rostá po velkých peripetích ze Šenova a ze začátku jim nefungovala. Proto museli jet pro radu do Budišova, kde je už dobře znají. Mechanik zjistil, že tam není žádný olej. Po svačině (rohlík, mrkev) se družiny vydaly na sběr smůly. Na oběd byla koprovka s knedlíky a s vejcem + zeleninová polívčička a pak byl prodloužený odpolední klid až do svačiny (rohlíky, termix). Mezitím Šrámk se Sněhurem vyzvedli v Budišově u vlaku Marii (kuchařku) a zjistili, že musí jet do Vítkova pro kabely na večerní kino. Odpoledne odjela Šídlo, Jiřina a Škuba. Libro se Šrámkou seznámili členstvo s CETEHM „Po stopách Joy Adamsonové“. Šrámk přečetla úryvky z knížky o smrti Joy a o její rodinné historii - pradědečkovi Carlovi Weissshuhnovi, který měl na ni největší vliv. Byl velmi bohatý a zanechal stopy na mnoha místech z okolí tábora (Budišov, Janské Koupele, Žimrovice, Kružberk...). Tato místa pak měly družiny ukazovat na mapě. Zvítězila Černá. Vedení dokončovalo stožár a pod vedením Sněhura chystalo noční kino. Družiny si dodělávaly fakule. Před večerí jsme vztyčili stožár, kupodivu na nás nespádnul. Tradičně se nám na zemi zdál malý, ale po postavení je realita trochu jiná. Na večerí byl chleba s máslem a salámem a šopský salát, který měl úspěch (obzvláště u Marťase). Po

večeři následovaly teplé sprchy. Libro s Renčou nachystali občerstvení a každá družina si koupila vstupenku do kina, jejíž součástí byly brambůrky, tyčinky a Cola. Cena 1,-- Kč za osobu, děti do 6 let, důchodci, vojáci a ZTP a Vedení zdarma. Naš promítač nám pustil představení firmy BASF kde Wolfgang pracuje (podílí se na vývoji a výrobě zvláštních nehořlavých a samozhášících materiálů) a Harryho Moučku. Pak následoval hlavní film Volání divočiny. Konec byl až kolem půl dvanácté a celý příběh byl samozřejmě dojemný.

„Nenávist má lepší paměť než láska“.

Čtvrtek 3. 7. 2008 Ráno byl posunutý budíček až na osmou hodinu. Rozcvička se nekonala, ale rybička ano. Na snídani byly makovce a závinů různých příchutí (maková, ořechová,...) a kakao. Na prvním ranním nástupu v krojích vztyčovali vlajky Meloun, Bobeš, Wíťa a Tomáš za první čtyři místa v celoročním bodování. Po hádance, šifře (dokolečka) a bodování stanů jsme se sbalili, naložili lodě a proviant a jeli na kolech do Budišova, kam jsme dorazili bez menších problémů. Poté, co děti vykoupily obchod a večerku, jsme se po družinách přesunuli na koupaliště. První dvě hodiny se trénovalo na lodích, posvačili jsme (rohlíky, paštiky, oplatky, jablka, sodovky...) a potom proběhl závod. Jelo se celkem deset koleček (5 + 5 koleček na vydrách a na kanoích) a vyhrála Zelená. Potom jsme se rozdělili na minigolfovou a neminigolfovou skupinu. Ta golfová odešla do kempu pod vedením Rosti. Hodně času zabralo hledání ztracených míčků (dneska dva, loni jenom jeden...). Zatím v průběžném pořadí vede Rostá před Radimem. Některé chytračky nedohrály čtyři jamky a chlubily se nadprůměrným výsledkem. Na koupališti zůstal Kari + Kvasík + Sněhur a zbytek světa. K nim se přidal Mentos. Kolem sedmi hodin jsme sbalili všechny lodě a jeli do tábora. Tam jsme povečeřeli čínské nudle, kuřecí masíčko s čínskou zeleninou a kompot – mandarinkový tuším. Pak jsme sundali vlajky a šli se rybičkovat. Následovalo „kino noční“ - promítali jsme „Pějme píseň dohola“ – první to film ze spolupráce Jarchovského a Trojana. Vynikající parodie na pionýrské tábory. A Šmidra vydra. Po půlnoci jsme šli spát.

„Svědomy měl čisté. Nepoužité“.

Pátek 4. 7. 2008 Při noční bouři se kolem druhé hodiny ranní v jídelně vytvořila obrovská nádrž plná vody, protože praskly některé logy. Hold hlídači v teepee taky trochu zaspali a nevybírali kapsy. Kvasík, Radim, Rostá a Mentos nakonec jídelnu dočasně zabezpečili. Šráмка jim při tom svítila, Renča přikládala v týpku, aby uschli. Kolem 7:00 odjel Rostá do práce a Kvasík k zubaři. Po osmé Šráмка vyrazila do obchodu. Ráno byl budíček až v 9:30 bez rozcvičky a rybičky, protože stále pršelo. Na snídani byla bílá káva a chleba s měkkým sýrem. Po snídani nám napsal SMS Škuba který s Matikou, Mirečkem a Nicol uvízli ve Vítkově, protože vlak měl poruchu. Sněhur pro ně zajel. Nicméně velké nadšení z toho, že přijeli Mireček a Nicol nebylo, protože jsou návštěva, pro kterou je určen návštěvní den. Luděk se Sněhurem opravili jídelnu. Dopoledne byl program v týpku. Byla tam šifra, elektrárna, přísloví a seznamovací hry. Přijela Hanka. Mezitím nás navštívila hygiena, která může přijít i mimo návštěvní den. Kontrola proběhla v pořádku, jelikož kontrolovali pouze administrativu a na obchůzku tábora se jim při vydatném dešti nechtělo. Vedení připravilo na oběd smažený sýr s bramborovou kaší, salátem a nudlovou polévkou. Po odpoledním klidu chvíli nepršelo a tak se hrály turnaje a taky proběhla CETEH – družiny převážely nejmenší členy na igelitě na připravené dráze, což na mokré trávě pěkně frčelo. Vyhrála Hnědá. Zbytek Vedení dělal hráz a další práce. Na víkend dojížděli další členové, Šakali, Juf vlakem atd. Na svačinu byl pudink a na večeři výborná rybí pomazánka s rohlíky a čajem. Rostá s Kváskem dorazili až večer s plným autem jídla a pití. Celý večer a dlouho do noci jsme se saunovali, protože hrázka byla plná vody!

„I dobro na špatném místě je k ničemu“.

Sobota 5.7.2008 Na dnešek jsme si vyběhali povolení na přejezd vojenským újezdem skrz až do Kozlova k prameni Odry. Ráno proběhly obligátní rozcvičky s náčiním, hádanky, šifry a popapali jsme vícevrnné rohlíky s kakaem. Na cyklo vyrazilo celkem 26 starších statečných, kteří za to druhý den obdrželi důkaz. Vyjeli jsme přes Město Libavá, kde jsme podepsali propustku a dále přes střelnice (Velká Střelná...) kolem ubytovny – záměčku Bores až na kritické neoznačené místo, kde jsme měli odbočit zkratkou na Kozlov. Tam jsme si trochu zajeli a Pařez nás telefonicky musel vrátit zpět. U pramene Odry jsme se společně potkali a posvačili. Pramen je pěkně upravený, ale jinak vody tam moc

neteče. Cesta zpět uběhla mnohem rychleji a na náměstí v Libavé jsme se stavili do hospůdy, na pívka, kofoly a nanuky. Část starých ještě stihla přijet ke studánce, kde už dodávka a kadeti čepovali vodu. V táboře nás čekala výborná uzená polévka a bramborový knedlík se zelím a uzeným masem. Na pozdější večeři byly chleby s paštikou. Večer se odpočívalo a koupalo. A taky zpívalo v tee pee, pěly se celkem hodně a nahlas naše tradiční oddílové písně. Luděk s Rostou s kytarami a ještě s Vedením zahráli u stožáru několik písní na dobrou noc. Přes den dorazili ještě Hranolovci. V táboře přes den zůstala část Vedení, kterému velel Libro, Matika, Jirkáč a další. Do svačiny (rohlík, nektarinka) se uzlovalo a vyzkoušela se regata. Po svačině se hrál ball cup a pinec, ale celkem se to protahovalo. Po obědě (výše zmíněné uzené) se započalo v turnajích jednotlivců. Vedení postavilo mezitím sušák a táborák (velice nezvyklého tvaru, chceme si to nechat patentovat). Po odpolední svačině se hrály veveryky a na kapitána, což mělo úspěch. A to všechno bylo rozděleno na dvě družstva – Pájovce a Rusalkovce. Odpolední svačina – rohlíky, oplatky.

„Sny zabíjíme, proměníme-li je ve skutečnost“.

Neděle 6.7.2008 Dneska jsme zváni na Sirius a tak rozcvičku po sedmé ráno vedl hromadně Marťas, hned poté následovala šifra (pavouček ...), hádanka a vztyčily se vlajky (čtyři nejmladší z výpravy k prameni Odry – Keta, Wířa, Terka, Aleš). Na snídani byly oblíbené chleby s máslem a se strouhaným sýrem + čaj. Dorazila paní profesorka třídni z tercie (pí. Plachtová s rodinou) a pomalu jsme se chystali na odjezd. Auty jelo Vedení, co tu bylo jenom na víkend a nemělo kola a ti nejmenší se Šrámkou (Lea, Mája, Aneta). V táboře zůstala Marie, Sněhur, Libro a Šakali. Odjel Mireček a Nicol, kteří měli přijet až na návštěvák a kapánek si to popletli a dorazili bez krojů, bez kol a bez nadšení... Dneska se nám ale smůla jinak lepila na paty. Ještě v táboře zkolabovala Melounovi přehazovačka a tak vyfasoval jiné kolo. Těsně před Budišovem se pro změnu úplně rozpadla – rozlomila – přehazovačka Katce na téměř novém kole, neuvěřitelné. A tak musel dorazit Sněhur s Feldou a s dalším kolem na výměnu. Po krátké přestávce a vykoupení nanuků a dalších ingrediencí v Budišově jsme vyrazili po staré cestě směr Dvorce. Hned nato měl defekt Kraken a o chvíli později Zuzka. Prostě se daří. Ale na druhou stranu žádný karambol. Na Sirius jsme dojeli kolem půl dvanácté a po svačině (móooc dobré buchty, které dovezl Vladimír, Jana a Hanka) se rozehrál fotbal starších a přehazovaná holek. Holky vyhrály 2:1 a kluci po velmi dobrém výkonu 3:0 – a to ještě Štěpán neproměnil penaltu. Složení – Matika, Juf, Komár, Jirkáč, Štěpán, Škuba a Radim. Rozhodčí Rostá ani neměl moc práce. Poté následoval oběd domácích a naše rohlíky se salámy. Pokračování zápasů bylo poté trochu zabrzděné - odpolední klid a nevyužitá hřiště. Nejdříve kluci prohráli těsně v přehazované 1:2 a vyhráli kopanou 5:1. Vedení se pokusilo o volejbal (opravdu pokusilo) a taky díky střídání všech jsme odešli s drtivou porážkou 0:3. Obdobně se střídaly všechny mladší holky při ringu a dopadlo to obdobně 1:2. Škoda, že Sirius nemá více hřišť, takhle většina lidí jenom čekala, co bude. My máme hřiště zdvojená, takže příští rok u nás naše hosty zapojíme mnohem více. Po sbalení jsme předali hostitelům diplomky (zasloužené skóre 3:3 na zápasy), rozloučili jsme se a šlapali zpět. V Podlesí jsme se na chvíli zastavili u Kosti a v táboře nás čekaly výborné meruňkové knedlíky. Po večeři už jsme se jenom myli (v obou teplých sprchách), holky si nezapomenuly dále barvit vlasy a na večerku se Vedení heclo a hrálo a zpívalo písně od Olympicu. Radim vytáhnul saxofon, Rostá dvanáctku (kytaru samozřejmě...) a ostatní cingrlátka. Dej mi víc své lásky, Taky jsem se narodil bos, Madmaseil bon Parise – nebo jak se to píše, Co všechno se může stát – Voda, Ty slzy dávno vpila tráva... a další staré songy. Byl to pěkný sejšn. Během večera mnozí odjeli „do práce“, Kurci, Šakal, Hranoli, Juf, Jirkáč, Štěpán, Jana, Škuba. A taky Sněhur, co musí poopravit weby, dodělat DVD Salza a vrátit se zpět. V noci pro změnu dorazil Mrkva se Staňkou a Číkem, na kterého se hned vrhnul Alda.

„Politika – dostihy trojských koní“.

Pondělí 7.7.2008 Po náročném dni jsme měli prodloužený budiček, vstávali jsme až před osmou a Rostá byl takový grand, že odpustil i rozcvičku a rybičkování a hned se šly mýt zuby a na snídani (chleby s medem a marmeládou a čaj). Ráno a dopoledne chvílemi poprchávalo, ale nic velkého. Vlajky na nástupu vztyčovali nejmladší cyklisti z cesty na Sirius – Ondra, Yetti, Honzík a Robin. Účastníci cyklo dostali diplom – důkaz. Stejně jako ti, co byli u pramene Odry. Po hádance následovala šifra (+1). Kupodivu se to vyluštilo rychle. No a po kontrole pořádku a přerozdělení prasátek začaly turnaje – softtenis, boj o šátek, kůl, boj o míč... Toto pokračovalo s přestávkou na melouny až do oběda. Vedení mezitím rozhodovalo, vařilo, řezalo a sekalo dřevo, připravovalo dekomlat a další práce. Na oběd byla výborná houbová polévka a zapékané těstoviny a hlávkový salát s dresinkem. Mělo to úspěch, příště musíme salátu

koupit více. Opět se rozpršelo... a tak se v týpku rozdělávaly písně na karaoke a v nedeštivých chvílích se hrály turnaje. Rostá zavezl na Libavu vojákům zpět odevzdat povolení k pramenu Odry, ať žije byrokracie. Proběhl další díl CETEH, rodina Adamsonových vlastnila i Jánské kopele a tak se brčkem při stojce pila minerálka. Zvítězila družina Modrá. Rostá s Librem jeli Feldou nadvakrát pro vodu, protože na dodávce nám odešel silenblok bez rozloučení. Přijeli Prusci na krátkou půldenní návštěvu a večer odvezli Matiku. Dneska snad 15 x pršelo, bylo to jako o pejskovi a kočičce, jak věšeli prádlo. Po vynikajících chlebech s tvarůžkami na večeri následovalo kino nočně – Vedení vyslyšelo členstvo a pustilo horor, prostě krvák, Vrána. Nejmladší jsme ale vyhnali spát, i když hodně protestovali.

„Nezáleží ani tak na velikosti chyby, jako na kvalitě výmluvy“.

Úterý 8.7.2008 Ráno kolem šesti hodin odjeli Rostá s Křáskem. Rozcvička byla po družinách, Šrámk jela s Tomášem do obchodu a do Vítkova zadlážovat mu ruku. Oficiální verze zní – honil se za holkama a spadnul na kámen, narazil si loket... Na snídani byla vánočka a kakao. Jarkovi se udělalo špatně. Celkem úspěšně se nás drží Bokovkův syndrom, už více lidem se udělalo nevolno – ale tak max. na jeden, nebo dva dny a potom je to zase O.K. Je zvláštní, že se to nějakým způsobem polehoučku šíří dále (že by líbanky nebo Maroko) ? Ale nemá to naštěstí vážné následky, dotýčným obvykle pomůže jednodenní spacáková a dietní pauza. Na ranním nástupu vlajky vztyčovali Vojta za to že chodí na nástupy pozdě a na rozcvičku zásadně bez plavek, Kiki za to že je nejdále od Martina, Klára za to že je a Mája protože je malá a ještě to nedělala. Po hádance, šifře (+2, Dnes odpoledne čkejte překvapení) a bodování jsme dohrávali turnaje (boj o míč, boj u kůlu a boj o šátek), na svačinu byla nektarinka. Po svačině přečetla Šrámk další úryvky ze života Joy Adamsonové, tentokrát o jejím vztahu k přírodě, který si vybudovala při pobytu v osadě Na Stoupách, která se nacházela v malebném údolí řeky Moravice. Soutěž probíhala v lese nad saunou, úkolem bylo najít a zapamatovat si věci, které do lesa nepatří, a jména afrických zvířat rozmístěných na vyznačené trase. Vyhrála Hnědá družina. Následně se družiny přesunuly ke svým ohništím, kde se pekly na oběd kuřata. Kuřátka se povedla a Mrkva rostl z toho, jak neumí dětičky obrátit kostičky. A proto Čiko s Aldou dostali ještě plné čtyři mísy obraných drůbků. V průběhu odpoledního klidu se radikálně zhoršilo počasí, což odnesly hodiny v kuchyni. Vzhledem k tomu, že příprava oběda mnohdy trvala poněkud déle, nebyla pak odpolední svačinka. Odpolední program jsme zahájili v jídelně, kde jsme hráli ano-ne. Mezitím přestalo pršet, tak jsme se přesunuli na louku, kde jsme umístili šatnová kolečka a zadávali různé úkoly početního charakteru. Poslední soutěž na družiny byla poněkud zapeklitá – úkolem bylo mít v kontaktu se zemí zadáný počet nohou, rukou nebo hlav. Na večeri jsme si dali krupici. Večerní nástup probíhal s mírnými komplikacemi, neboť opět nešla sundat vlajka KČT. Naštěstí vše dobře dopadlo, postarali se o to Kari, Radim a Kvasík. Počet nemocných v průběhu dne neutěšeně stoupal a k večeru se ustálil na čísle 3 (děti). Protože jsme opět o den odložili saunu, zatopili jsme ve sprchách. Kluci nahoře, holky dole. Pak volný program až do večerky, někteří na tábořišti trénovali tance. Rostá se Sněhurem dorazili z Ostravy s totálně plnou Feldou až ve 23:30 hod. Po cestě jim blbly světla.

„Není chudý, komu stačí, co mu zbývá“.

Středa 9.7.2008 Ráno všechny probudil na rozcvičku včas Kari a rozběhli jsme se po družinách na obvyklé stanoviště – soft, balóny, ringa, talíře. Hned poté jsme odnášeli nákup z Feldy, kromě jiného asi 900 školních mlék s příchutěmi, které Rostá sehnal za dobrou cenu přímo v mlékárně v Martinově. Rybičkování bylo jenom dobrovolné, přesto se mnoho rybiček ospršilo. Na snídani byla tvarohová pomazánka na rohlících a chlebících a k tomu mlíčka, vypila se jich první hromada. Vlajky vztyčovali „jedničkáři“ z Hnědé, Mája, Meloun, Jane, Yetti. Šifra byla Ázetka a hádanka kočka. Do svačiny (mrvičky a rohlíky) se hrály turnaje a po svačině samozřejmě několikrát pršelo ale i přesto proběhly běžecké štafety (takový malý trénink na sraz ABC), které vyhrála Zelená a přetah lanem (Modrá). Na oběd byla bramborová polévka a halušky s brynzou, anglickou slaninou a zeličkem. Nezbyl ani kousíček... Mezitím Rostá odjel na Hrubou Vodu – Smilov hledat Natana a Modrý Šíp, se kterým probírali projekt a architektonické řešení našich budoucích kluboven. Údolí Bystřice je na kola jako stvořené, někdy tam musíme zajet. Po odpoledním klidu se začala běhat tradiční Finská stezka (zatímco RR čistil latry). Po trase stálo Vedení a kontrolovalo tyto disciplíny: uzlování, kopání kopačkem na branku, hod šipkami na terč, skok přes švihadlo, hod granátem na cíl, šplh, lanová lávka, hod míčem na kůl a hod ringem na tyč. Šplh byl tradiční fiasko, většina běžela trestný běh navíc. Nejlepšího času dosáhl tradičně kadet Marťas, v dalších kategoriích námořník Tom Kraken a plavčík Peťánek. Ti, co doběhli,

tak posvačili rohlíky s máslem, rajčátka, mlíčka a začali postupně chodit do vyhřáté sauny, kterou roztopili neběhající marodi společně s Mrkvou. Na tábořišti usnul Kvasík a zbytek tábora ho zneužil, vytvořili k němu náhrobní kámen atd. Rádcové v kuchyni začali vyrábět na večeri oblíbené vaječné chleby - s cibulkou, okurkami, kečupem, hořčicí... Málem bych zapomenul, že kadeti instalovali venku na hřišti aparaturu a ve volných chvílích se cvičily tanečky na následující CETEH. Po sauně nám rádcové připravili vaječné chleby. Večer proběhl „Ples V Opeře“, na který cvičily družiny celé odpoledne. Mentos se chopil mikrofону a Sněhur mixážního pultu. Šrámka s Peťou předvedli latinskoamerické předtančení – čaču. První se předvedla Hnědá, kde Komár a Nancy tančili na písničku „Co jste hasiči,...“, zbytek družiny dělal křoví. Černá tančila na písničku „Levou ruku tam a pravou nohu sem, tam, sem“. Modrá tančila na chorvatskou písničku, na kterou se tančí na plážových letoviscích. Zelená předvedla sestavu, pod vedením DJ Simči a jejích holek. První až druhá skončila Modrá a Zelená. Třetí až čtvrtá Černá a Hnědá. Ale úroveň byla výborná a hodnocení těžké. V porotě zasednul Peťa, Martás, Kraken, Anetka ml. a Tomáš ml. Při jejich výrocích jsme se bohatě nasmáli. Po vyhlášení výsledků se rozběhla mírná diskotéka, která byla asi po desáté písničce utnuta, abychom neděsili zvěř v širokém okolí a taky skautský tábor.

„Zed' předsudků lze prorazit jedině hlavou“.

Čtvrtek 10.7.2008 Po budíčku následovala rozcvička, při které jsme dodělali kolotoč rozcviček po družinách. Na snídani byla buchta od Médi, závin a kakao. Na ranním nástupu vlajky vztyčovali nejlepší z Finské stezky. Po nástupu, šifře a hádance přišli ohlášení skauti ze Spálova (tedy ohlášení byli již jednou, ale nedorazili prý u nich přšlo – zajímavé je, že u nás o pár set metrů dále nikoliv... Ale jak prohlásil Kari – asi jim nejel autobus...). Zahráli jsme proti nim 2 x ringo a jednou fotbálek. Nenechali jsme se zahanbit a všechno vyhráli celkem jasně. Před svačinou (jablka, rohlíky) jsme se rozloučili a věnovali na památku nějaké diplomy. Libro obdržel nabídku na přespání na Spálovské faře o kapacitě 30 míst, což s díky předběžně odmítnul. Mezitím se vrátil Rostá z Vítkova s Tomášem (přesádrovaný loket) a s Martinem (zavázaná opuchlá noha, solidní výron, povídal pan chirurg a nařídil klid). Kontrola hned zítra, a další v pondělí... Po sváči (rohlíky, jablka) se hrály turnaje a pracovalo se – dvě družiny převážely seno pod dekomlat a dvě uklízely a přemisťovaly staré dřevo z dřevárny u potoka za kuchyň k pořezání. Mrkva se Staňkou a Číkem opravili molo u sauny. Na oběd byla hrášková polévka a řízky s bramborem. Protože rádcům nějak špatně táhla pec, tak se chodilo na „rezně“ postupně. Už během klidu se u Rosti střílelo ze vzduchovky a po klidu se rozběhla CETEH. Vyprávění a testíky o Keni, o Iveh... Šrámka s Librem si nachystali spoustu zajímavých informací. Po svačině (oplatky, rohlíky, školní mlíčka...) odjela Šrámka na nádraží pro Jitku, aby s i Wolfgang mohl konečně pořádně pokecat ve své rodné řeči. A pokračovala vzduchovka, dekomlat (má velký úspěch !), uzlařská regata, pinec a ball cup – prostě až do večere. Ve vzduchovce na deset ran a deset metrů nastřílela Pajka neuvěřitelných 92 bodů ze sta možných, přičemž se střílelo 4x z leže, 3 x z kleku a 3 x ze stoje ! Druhý Rostá měl tuším „jenom“ 76 bodů. Ještě nutno dodat, že zbytek Vedení poctivě makal na řezání dřeva ve dřevníku a u táborového kruhu. Večere - chleby s výbornou sýrovo-zeleninovou pomazánkou. Ale to už se všichni chystali na táborák, který za šera zapálili pod ideovým vedením ohniváka Mrkvy první dva nejlepší z celoročního bodování – Meloun a Yetti. Po několika písničkách to byl taky hlavní bod programu. Zaslouženě vítězství obhájil Meloun před Yettim a Komárem. Družiny byly celý rok velice těsné a nakonec to skončilo vždy o dva body. 1. Černá, 2. Hnědá, 3. Zelená. GRATULUJEME !!! První táborák bývá vždy hlavně hudební a písničkový. Kromě mnoha oddílových písní a taky písní od Nohavici (Radim se opět přidal na saxofon) jsme letos zadali upravit text písně Chodím po Broadwayi hladov sem a tam... Nejdříve se to členům moc nepozdávalo, ale nakonec všechny družiny i Vedení složily úžasné texty, dobře jsme se pobavili. Po posledních písničkách a závěrečných Země tří sluncí a Rose na kolejkách následoval oddílový pokřik a část členů šla spát. Ale většina byla napsaná na stezku odvahy, kterou část Vedení a rádcové připravili. Vedla přes skautský tábor směrem k šifráku a po druhé straně potoka zpět. Vypouštělo se postupně, plavčíci po dvojicích či trojicích, ostatní samostatně. Protože ráno byli v táboře všichni, nedošlo k žádným ztrátám. Po cestě bylo dostatek hlídačů i strašáků. Po cestě byl i Bokovka (slaměný...).

„Štěstí se nekupuje, štěstí se půjčuje na lichvářský úrok“.

Pátek 11.7.2008 – kromě kuchyňské vstával brzy ještě Rostá s Tomášem, protože jeli na kontrolu do Vítkova. Ostatní měli budíček až po osmé a pokračovalo se hromadnou rozcvičkou a rybičkováním. Na snídani byla vytoužená

Nutela s rohlíky. Poté Rostá odjel do práce a na nákupy do Ostravy a v táboře se rozjel obvyklý ranní kolotoč. Na šifru jsme si vzpomněli až na nástupu, takže jsme ji nestihli realizovat. Mrkvík se Staňkou a Čikem odjeli na vodu, ale už nedojeli... Hned nad tábořem píchli kolo na Feldě a bylo na celý den o zábavu postaráno. Kolo se řešilo prakticky celý den, protože bylo příliš utažené a nešlo vyměnit za rezervu. Tábor zůstal bez vody a nemohli jsme ani vařit oběd. Nastala krize, proto se zapojilo i poslední pojízdné vozidlo – Librův a Pétův Peugeot a jelo se aspoň s malými barely. Mezitím v táboře probíhaly turnaje – haka a loužárna. Kvůli obrovskému vedru se přes poledne nedalo nic dělat, takže jsme asi půl hodiny před obědem zalezli do stínu a čekali. Šrámka, Radim, Mentos, Wolfgang a Komár nezaháleli a řezali dřevo, které jsme vytahali ze spodního dřevníku. Kari, Sněhur, Kvasík a Libro odjeli shánět jakoukoliv pomoc s opravou auta. Nakonec se povedlo najít pneuservis ve Vítkově. Po dohodě s majitelem jsme od něj dostali tyč, která nám měla pomoci k vytvoření páky a výměně kola. Povedlo se, ale ještě nebyl všem potíží konec. Na oběd byla gulášová polévka a špagety. Obojí se moc povedlo. Po odpoledním klidu a svačině (rohlík, přesnídávka) se plavčíci a menší námořníci pustili do her (hutututu) a starší námořníci společně s kadety štípali a uklízeli dřevo. Bylo potřeba udělat zásoby na víkend. Rádcové se pod vedením Vladky připravovali na křtění. Křtění bylo ve znamení Joy Adamsonové (Martin) jejího muže George (Komára), kterým pomáhala černošská čeleď Klára a Marťas. Podařilo se úspěšně pokřtít všechny nováčky. Trable s vodou se podařilo zažehnat až k večeru, ovšem píchla se přitom i rezerva na Feldě... Prostě když se... tak se... Aby se mohli nejen nováčci pořádně umýt, tak se roztopilo v horní sprše a postupně jsme se chodili drhnout. K večeri každá družina dostala kotel špaského salátu a plno špekáčků k opékání. Vedení se přidalo k Hnědě a opékalo u jejich ohniště. Na večer přijeli Šídlo se ségrou, Fuňo s Myškou, Matika a Jirkáč. Večerku zahráli na kytary Fuňo s Rostou. Tentokrát se repertoár skládal z písni Jarka Nohavici. Málem bych zapomenul na důležitou věc. Rostá nechal vyrobit a Wolfgang nám sponzorsky zaplatil šedesát úplně nových krásných oranžových táborových trik. Hned jsme udělali u nástěnek hromadné foto, na kterém ale v tu chvíli chyběl chrápající Ruda a na cyklo jezdící Peťa. Wolfganga ta legrace stála hodně přes osm tisíc korun, takže děkujeme !

„Moudrost je třeba nejen získávat, ale také používat“.

Sobota 12.7.2008 – snídaně sladké rohlíky, kakaa, školní mlíčka. Před ní se hlavně uklízelo, protože obzvláště v koupelnách po křtění zůstal binec. Poté, co Rostá s Jitkou a Wolfgangem vyjeli do Ostravy na nákup suvenýrů (sýry, korbáčky, pivečko, slivovice), stihli ještě navštívit klubovnu, Makro a Kašovské doma. 13:28 odjelo Pendolíno s Wolfgangem a Rostá se po nákupech mohl vrátit. Vlajky vztyčovali další jedničkáři a Robin, který odjíždí na soustředění. Spolu s ním nás opustil i Yetti, který za pár dnů jede na dovolenou, ale už od začátku tábora měl jasno, že chce ujet dříve. Na oběd se uvařil guláš + chléb, který uklohnily Jana se Šídem. Do tří odpoledne se děly obvyklé věci. Rodiče přivázeli dobroty, výborné buchty, pizzy (Kiki) a taky odjížděli po okolních hospodách v domění, že tam vaří lépe než u nás. Odpoledne se vrátil Rostá a mezitím už se na tábořišti tvrdě sportovalo. Fotbal vyhráli tatínci nad členstvem 4:3 a taky se hrál volejbálek. Kolem páté odpolední se většina rodičů vypařila a tak jsme z té lenivé letargie členy vyrušili promítáním čerstvě vyrobeného DVD ze Salzy a taky z jarní Kaménky a zimního Jablunkova. Večeřely se chleby s tvarůžkami a cibulkou a paprikou a kmínem nebo s paštikami. Po večeri se zahrála míčková válka – turnaj družin. Vznikaly i komické situace – kdy desítky míčků nebyly schopny zasáhnout prchající a kličkující plavčíky. Zvítězilo samozřejmě Vedení před Černou. Souboj Vedení proti zbytku tábora už byl ale nerovný a staří psi byli poraženi. Bohužel musela odjet Marie a Hranolovci, protože k nim přskočil Bokovkův syndrom. Ve sprchách se ohřála voda a tak se koupalo a poté se dobrovolníci přesunuli do týpka, kde se hrálo a zpívalo. Až do bouřky, která osvěžila vzdoušek. Za zmínku ještě stojí, že nás Bobeš (a rodiče) pohostili dvěma šampaňskými – k patnáctým narozeninám. Přes noc s námi zůstali pouze rodiče od Melouna a Anety, Kláry s Terkou a od Ondry.

„Pravda nevyslovená v pravý okamžik je horší než lež“.

Neděle 13.7.2008 – po prozpíváném večeru a příjemné bouřce, která nám naplnila potok a hrázku, jsme vstávali až v osm ráno. Bylo už příjemně teplo a tak jsme vyrazili po dvou družinách na rozcvičku s kopačky a s lakroskami. Rybičkování bylo příjemné. Na snídani byly rohlíky se sýrem a školní mlíčka. Narozeniny má Honza, tak obdržel tradiční čokoládu. Po nástupu, kdy vlajky vztyčovali ti, kterým rodiče dovezli buchty či dorty či ovoce pro všechny (Peťánek, Kiki, Ondra, Rusalka), následoval druhý díl hádanky a šifra – tentokrát semafor. Mladším jsme pro jistotu

dali vzorový semafor natištěný do PD. Hned poté se rozmístily soutěže dopolední olympiády. Šišci měli vrhání granátů do branky, Matika míčkovanou (házení míčků do sudu na čas), Fuňo s Myškou Běh Terryho Foxe, Šakal sbírání šutrů z cesty- „Cestář“, Kari šipkovanou, Kožušníci měli sbírání barevných sad čísel, Peťa s Librem soutěž s nafukovacím balónkem, Sněhur pumpovanou na čas, Kvasík Pštrosí závody (ponoření hlavy do hrázky na výdrž), Mentos přehozy dvojic softbalovým míčkem, Jirkáč hod míčem na kůl s limitem atd. Na svaču byly mlíčka, banány a dort, který dostal k narozeninám Peťánek – velký, krásný, se znakem Baníčku. Rostá vydrhnul látry. Po svačině se dohrávaly soutěže a holky z Vedení (Vladka, Šrámka a Jana) chystaly oběd – cibulovou polévku, brambory a květákový mozeček. Před obědem se také vyzkoušela opravená dodávka a zajelo se pro vodu ke studánce, zatím to klapalo. V klidu Sněhur s Karim obětavě vypisovali první hromady diplomů. Po odpoledním klidu se spustily další soutěže: přehozy dvojic (Rostá), švihadlo vpřed (Jana), přehazovaná dvojic (Kvasík), ringo dvojic (Jirka), kopaná na branky (Mentos), KPČ (Libro), hod sirkou (Jirkáč), nahazování smyček na kůl (Matika), cyklistická dovednost (Kari)... Mezitím Šakal + Sněhur doházeli a zarovnali cestu kamením a štěrkem z potoka. Peťa se šťastně vrátil ze své obvyklé cyklovýjízdy do okolí. Po svačině (jogurty, rohlíky, mlíčka) se přihlížela kratší bouřka s kroupami, tak jsme vše museli přerušit. Členové se okamžitě vzchopili ke kroupové bitvě všichni proti všem. Na večer se plánovala sauna a přestože trochu místy lilo, dobrovolníci to zvládali až do půlnoci. Dokonce se saunoval i Mentos, tož to je něco ! Zpět do tábora dorazil Kraťas s tátou Jirkou a melouny. A pro změnu začali odjíždět pracanti do práce, Myška, Fuňo, Šakal, Pirát... A taky Sněhur, protože v pondělí ráno vyzvedáváme na VŠB GPS. Na večeri byla výborná masová pomazánka.

„Síla miliónu je v nulách“.

Pondělí 14.7.2008 – vstávali jsme normálně v sedm, ale rozcvičky (lakros + kopačky) jsme udělali v oblečení, nebylo nejtepleji. Vlajky vztyčoval Marťas + Ondra + Komár + Kraken, všichni za výborné výsledky v soutěžích na olympiádě. Na snídani byly rohlíky s medem, marmeládou, máslem a nutelou. Rostá vyrazil s marody do Vítkova a úspěšně tam v plné čekárně strávili celé dopoledne. S Kiki, Martinem a Slivkou. Po cestě zpět přibrali Sněhura, který přivezl vlakem z VŠB zapůjčené GPS. Ale nic vážného, pouze mastičky na naraženiny a otoky. V táboře se hrály celé dopoledne samé turnaje, přehazovaná, volejbal a softbal. Nejprve se ale dohrály poslední zápasy haka a softtenisu. Ty nové turnaje mají zatím překvapivou úroveň. Na svačinku byly broskvičky a na oběd vynikající zeleninovo květáková polévka a rýže s krůtím masem ve smetanovo mrkvičkové omáčce. Jiřina se tradičně vytáhla. Po odpoledním klidu se opět hrály turnaje, čistila latra a poté proběhl v lese nad sklípkem CETEH Pašerácká stezka. Pašovaly se zvířata v Africe. Po velkém boji se propočítaly výsledky a ty byly velice těsné. Nakonec zvítězila Černá před Modrou. Vtip dne: Ruda nepochopil, kam má běžet při softbale a po solidním odpalu odhodil pátku po Martinovi (neposlušal bezpečnostní pravidla...) a když proběhl první metu, tak neběžel na dvojku, ale pokračoval rovně až ke stanům... Na odpolední svačinu byl meloun. Díky dešti začal Sněhur družinám vysvětlovat v kuchyni zacházení s GPS, na večeri byly loktáky. Dost se ochladilo a tak jsme zatopili v obou sprchách a za šera jsme začali hrát a zpívat v tee pee. Zpívali jsme hodně a to nejenom oddílové songy, ale taky nějaké populární a z muzikálů (Jesus, Hair, Starci na chmelu...). Postupně to po kategoriích odpadávalo do stanů.

„Prvním nezvěstným ve válce je pravda“.

Úterý 15.7.2008 – Po dlouhém zpívání v tee pee jsme si dovolili vstávat až o půl deváté, přičemž jsme hned udělali nástup na mytí zubů a po mytí jsme vztyčili vlajky a vyhlásili hádanku. Vztyčovali ještě zbývající jedničkáři (Kiki, Aneta) a také ti, kteří ještě nemarodili a nemají žádný zápis ve zdravotním deníku (kromě Vedení to byl ještě Honza a Káča). Káča taky za to, že dala prý facku učitelce. Už během snídani (koblížky a školní mlíčka) visel na stožáru seznam věcí, které je třeba s sebou vzít na „vycházku“ s GPS. Družiny vyrazily samostatně s lékárníčkou a nejnужnější výzbrojí, v GPS mají navolená místa – body anebo trasu, kterou mají projít. Vtip dne: Tomáš se přiznal, že na latře chtěl spláchnout, otočil se a zatáhnul a přilepil se na mucholapku. Zatímco členstvo putovalo podle GPS po okolí (šifrák, vojenské bunkry, kolem bývalých kasáren, kostel ve Staré Vodě...), Vedení plnilo obsáhlý Šindlerův seznam a taky zajelo pro vodu. Na oběd Jiřina uvařila kedlubnovou polévku a sekané holandské řízky s bylinkovou bramborovou kaší, k tomu měla každá družina velkou mísu hlávkového salátu se zálivkou. Né nadarmo Vedení mělo k obědu pokřik: „Řízky holandské – díky Sokanské!“ Sokanská je samozřejmě Jiřina. O tom, že žádné jídlo se nesmí začít jíst, dokud družiny nesloží a nezakřičí aktuální pokřik, o tom snad psát nemusím. V odpoledním klidu Sněhur

zkoušel postupně s družinami v tee pee Karaoke a tak to pokračovalo v přestávkách mezi programem i s jednotlivci a skupinami až do tmy. Po odpoledním klidu se hrála ceteh, bylo to velké balení na čas a vztahovalo se k ponurému období Joy během II. světové války – vysídlení Němců. Následoval turnaj v softbale (tradiční nevraživý zápas Zelená – Černá), který několikrát přerušil déšť a mezitím vybíhaly družiny štafetově po dvojicích na orientační azimutový závod, který přichystal Radim a Mentos v lese. Mája se rozhodla vyvrcholit svoje frfňání v jídle (celý tábor jí nic nechutná a věčně s ní po každém jídle musí někdo zůstat v jídelně, přestože si může do ešusu nabrat kolik chce, i málo...) a po obvyklé hádce s Leou poblila k večeru půlku stanu, i když byla před tím vyvedena ven. K velké radosti Hnědé, která to potom musela uklízet, včetně nového roštu, podlážky a úklidu celého stanu. Jana prala spacák. Na svačinku byly předsnídávky s rohlíky a školním programem a na večeri utopenci a tlačanky. Několik velkých láhví utopenců zmizelo rychlostí blesku. Po mytí už bylo vše v tee pee nachystáno, aby mohly vypuknout tradiční pěvecké Sopoty, letos ve znamení Karaoke. Sněhur, náš technik a webmaster, se nenechal zahanbit a úderem deváté večerní se v pravém indiánském teepee rozezvučela aparatura, rozvítily barevná světla, projektor s texty a hudbou promítanou z noťase a Libro mohl do mikrofonu začít uvádět. Indiáni by zbledli závistí, naše nová centrála dělá divy. Nejprve se začalo oblíbenou „ó koki koki koki“ – či jak se to píše. Ta dostala všechny do varu a pokračovalo se soutěží družin (Olympic – Dej mi víc své lásky - Hnědá, Michala Davida – Mejdan podle plánu - Černá, Non stop - Zelená, Žlutý pes – Modrá,...) včetně Vedení (Mládek – Jez). Jednotlivců se sice přihlásilo méně než v minulých letech, ale zato to bylo vynikající, bude těžké hodnotit. Ondra (Kabát - Pohoda), Wíťa (Buty – František), Bořek (Jede jede mašinka), Lea (Zuzana Smatanová)... Prostě ti nejmladší zastínili ty starší. Následovalo několik duetů (nevzpomenu si na všechny, ale např. Klára + Pája Darmoděj – Nohavica, Monča + Zuzka), ale taky Vedení – Šrámka + Rostá + Radimův vynikající saxofon (Brichta – Dívka s perlami ve vlasech) a na závěr zpívaly tria a více. Např. Holky z naší školky, Znamá sedma – tradiční to Sopotové uskupení (Let It Be – Beatles), taneční vystoupení další čtveřice, Danyho Párky a taky Vedení Libro + Radim + Rostá si zazpívalo Beatles (Please Please Me). Za oficiálním programem udělal tečku Wíťa se svou slovenskou „sprostačkou“, ta měla takový úspěch, že se holkám musel podepisovat na bříska a pupíky. Dneska jsme se tak rozezpívali, že se muselo pokračovat dále. Tee pee zpívalo Olympic, Csákovou, Bon Joviho, Europe, Lucii ... Až jsme to museli v nejlepším utnout a před půlnocí nahnat mládežníky do stanu. Ještě před tím jsme ale rozdali pěknou hromadu diplomů za olympiádu. Nutno dodat, že jsme nenechali hrát jenom počítač, ale ke mnoha písním jsme přidali kytaru, žestě, saxofon, triangel atd. Vedení se poté ještě radilo. Budiček bude samozřejmě posunut.

„Jsou věci, v něž je nutno uvěřit, abychom je uviděli“

Středa 16.7. 2008 Před budičkem odjel Rostá do Ostravy. Po cestě ještě přes dvě hodiny strávil v pneuservise ve Vítkově, díky tomu, že Mrkviči a Sněhuři zlikvidovali nenávratně jednu novou přední gumu a hned nato rezervu... Z boku. Takže špatným řízením. Po posunutém budičku, byla rozsvícena po družinách. Na snídani se dlabala vajíčková pomazánka. Na ranním nástupu vlajky vztyčovali Ondra, Wíťa, Lea a Tomášek za sólový výstup na Sopotech. Dopoledne se hrály turnaje, Zelená a Hnědá běžela orienták (viz včera). Vyhrála Zelená. Černá za trest dláždila cestu (kecali u Cetehu). Místo svačiny byla soutěž do Cetehu „Lví mléko“. Družina musela štafetovým způsobem osmkrát vypít pomerančové školní mléko. Nejrychleji ho vypila Černá. Šrámka jela s Kiki do nemocnice, protože jí nastal čas kontroly a navíc zahrnilo očkování na rameni. Na oběd nám Jiřina připravila vynikající koblížky. Pro Jiřinu pak přijela babička od Karolíny. Po zkráceném odpoledním klidu jsme vyrazili do Budišova na lodě, kde se plánovaly vyjížďky po dvojicích – na čas. To vše se zastávkou na náměstí v Budišově, aneb jak utratit zbylé peníze. Na koupališti se pár dobrovolníků zúčastnilo závodu na kanoi nebo kajaku. Někteří nedobrovolníci se i koupali (Jarek, Aleš, Kvasík, Radim). Jarek se koupal, přestože to měl zakázané, protože chraptěl. Nicméně po této kůře začal zase mluvit ! Ale nemusel se koupat v oblečení a s peněženkou, že jo... Ti, co ještě nebyli, šli na minigolf. Vojta byl správcem minigolfu vykázan, protože se ke golfové holi choval nesportovně. Meloun a Vojta zapomněli na koupališti batoh. Večer jsme bez větších zranění přijeli do tábora na večeri, kterou mezitím uvařila Šrámka s Librem za pomoci marodů Tomáše a Kiki (dietní pářečky, šopský salát, chleby, hořčice, kečup...). Po večerní rybičce (zatopilo se v obou sprchách) a Rostově příjezdu jsme nahnali všechny spát a vedení v tee-pee mělo poradů. Rostá přivezl novou várku mlék uschovaných v práci v lednici, hurá !!! A samozřejmě další proviant a taky poklad za více než 4.000,-- Kč.

„Náprava starých chyb stojí často víc než dělat chyby nové“

Čtvrtek 17.7.2008 Ráno kolem sedmi hodin se blízko latry vznítíl popel, který tam včera zakopal Aleš, ale nepolil. Bobeš s Rudou si toho naštěstí včas všimli a oheň uhasili. Budíme ale v klidu, jelikož pršelo a bylo dost mokro, tak to jenom doutnalo. Budiček byl v 8 hodin bez rozcvičky, protože poprchávalo. Po umytí zubů následovala snídaně, na kterou jsme měli vánočku a školní mléka. K vlajkám šli Komár s Martinem a Meloun s Křasem za včerejší výkon na kánoích a na kajaku. Jelikož se potom rozpršelo, tak jsme nahnali členstvo do Tee Pee a Sněhur jim pustil film (Siegfried). Na svačinku jsme jim luxusně donesli rohlíky a mrkvičky. Během druhého filmu (Spláchnutej) přestalo lít a tak se rozednilo, že film nebyl vidět a tak se projekce ukončila. Na oběd byla gulášová polévka, špenát a bramborové knedlíky se sekanou. Po odpoledním klidu hrála Modrá a Hnědá a Černá volejbal a přehazovanou a zrovna nehrající družiny rozpohybovaly turnaje jednotlivců v ping-pongu a ball cupu. Rostá se rozčílil, protože nějaký tupec pořád na tábořišti vyhazuje papírky od sladkostí a taky vyplivuje žvýkačky. Jediné co víme, tak že to nejsou naši stabilní stálí členové, protože ti už mají nějaké vychování. Část Vedení v čele s Librem, Sněhurem, Vladkou, Bořkem a Kvasíkem vyjeli chystat poklad. Po svačině se dotyčné družiny přesunuly na dohrávku softbalového turnaje. Hlášku dne pronesl Ruda, když při volejbale spadnul míč do potoka a nemohli jej najít, že ho proud odnese do skautského tábora. Dosud si ale nevšimnul, že skauti jsou proti proudu... Dobrý zápas ve volejbale zahrála Hnědá + Modrá, naopak v přehazované zápas ignorovala mladší polovina Hnědé pod vedením Melouna, asi těžko se dá něco hrát odevzdaně a s rukama v kapsách a říkat, že to „stejně prohraje“, že ???!!! Jenom co jsme dohráli turnaje a odehráli co nejvíce jednotlivců, začalo opět lít. Nicméně v jedné přestávce jsme stihli odběhnout Australák, každá družina s každým. Bohužel, v posledním závodě to Zelená pokazila (předávku, stejně jako dříve Modrá) a tím pádem tři družiny (Modrá, Zelená, Černá) na tom byly úplně stejně. Černá to chtěla nechat vyčůraně takhle, protože by na tom vydělala, ale Rostá rozhodnul o opakování mezi těmi na 1.-3. místě, a tak to nakonec vyhrála atletická Zelená. Na večeri jsme popapali rybičkovou pomazánku a na svačinu pudink. Po večerním mytí jsme se ubytovali v týpku a nejprve jsme zpívali písničky ze zpěvníku Nohavici a poté jsme spustili kino nočne, Kytici od K.J.Erbena. Většina oddílu vydržela až do konce, prostě klasika český horor.

„Slepá vášeň je hluchá k hlasu rozumu“

Pátek 18.7.2008 Ráno začalo pozvolna a v klidu. Po budičku v 7:00 se družiny měly jít rozcvičit a pak umýt zoubky. To se ovšem nestalo, protože to rádcové zadrželi a vzali družiny rovnou na mytí... Takže si daly rozcvičku na Rostův opakovaný popud až po mytí zubů. Do snídaně (musli) se uklízelo. Rostá odjel s marody do nemocnice na kontrolu (Slivka, Tomáš, Kiki). Užili si, protože tam bylo v ordinaci takové hafo lidí, že se vrátili až odpoledne... Po snídani (chocapic s mlékem, mléka, čaj, rohlíky + máslo, případně zbytky od včerejší večere) byl ranní nástup, tentokrát bez krojů. Vlajky vztyčovali členové vítězné družiny Modré (Ruda, Jarek, Terka a Pája). Po nástupu Libro vyvěsil na stožár papír, na kterém bylo napsáno osm stanovišť v okolí tábora. Bylo pouze na družinách, kdy si toho všimnou a kdy pochopí, že tímto pro ně začal poklad. V táboře nastal chaos a křik. Někteří ostrílení členové (jako Micka) nevěděli, kde je včelín a zídka v lese, což dávali Vedení hlasitě najevo. Po oběhnutí všech stanovišť si družiny z jednotlivých částí sestavily první šifru (semafor), kde bylo napsáno, že začíná poklad a že mají vyhledat Libru. U Libry dostaly informace o tom, co si mají sbalit a první souřadnice GPS. Vše se povedlo celkem rychle, takže Zelená, Černá a Modrá vyjízděly takřka současně. Mladší a nemocní zůstávali v táboře, kde je taky čekal program. Trasa pokladu vedla přes hřbitov v Podlesí a hřbitov v Budišově, kde u hrobu babičky Joy Adamsonové čekala Šrámk a Kari. Úkolem každé družiny bylo uctít památku předků slavné spisovatelky. Proto na jejich počest zapálila vždy družina na hrobu svíci. Dále trasa vedla přes zastávku ve Svatoňovicích, železniční přejezd na půl cesty do Čermné, železniční zastávku v Čermné, kostel v Nových Těchanovicích, Jánské Koupele, obec Kružberk až na hráz kružberské přehrady. Na každém stanovišti byla ukryta zpráva s GPS souřadnicemi a taky se zašifrovanou kvízovou otázkou ze života Joy Adamsonové. Kupodivu vše probíhalo dobře, jen Pétánek si zapomněl batoh u kostela v Těchanovicích a Tom vjel do odkrytého kanálu v Jánských Koupelích. Sociálně slabí spoluobčané jsou prostě rychlí, ještě včera odpoledne tam ty poklopy byly... Na hrázi Libro předal družinám poslední šifru a po jejím vyluštění překontroloval všechny odpovědi na kvízové otázky. Za každou špatnou odpověď dostaly družiny pět minut čekání navíc. Zde se také počítalo se

zpoždováním družin na základě výsledků celotáborového bodování. V průběhu čekání se družiny dozvěděly, že se z hráze dívají na zatopenou osadu Na Stoupách, ve které Joy Adamsonová prožila nejšťastnější chvíle svého dětství. Jediný dům, který jde z hráze vidět je vystavěn na místě, kde původně stála vila Frederike, ve které Weissshuhnovi bydleli. Zelená přijela těsně před Černou, navíc měla dvě otázky zodpovězené špatně, což jen zvýšilo napětí v bitvě o první místo. Černá odpověděla špatně jen jednou. Navíc podle výsledků bodování se Zelená pozdržela pouze tři minuty a Černá dokonce jen jednu. Po uplynutí „trestných“ minut si rádcové mohli zavolat do tábora, aby jim mladší řekli, kde je ukryt poklad. K této informaci se mladší dostali postupným splněním sedmi úkolů (přepálení provázku, 15x hodit na cíl granátem, nastřílet 100 bodů šipkami, 100x skočit přes švihadlo, najít 5 rozdílů na obrázcích, zavázat regatu a zazpívat společně jednu písničku...), které na ně v táboře čekaly. Za každý splněný úkol dostali mladší jedno slovo zašifrované morseovkou, po složení celé věty se dozvěděli místo, kde je poklad ukryt. Místo pokladu je tedy plánovaná hrobka rodiny – jeskyně v horolezecké skále na Kružberku. Obě družiny tam vyběhly téměř současně, Zelená po cestě, Černá zkratkou po schodech. Nakonec první místo uzmula velmi těsně Zelená, druhé pak Černá. Po asi hodinovém čekání se současně zjevily Modrá a Hnědá. Bylo jasné, že Modrá svůj poklad najde dříve, než Hnědé vyprší čekací lhůta 57 minut. Proto se Komár dohodl s Klárou a šel si rovnou pro 4. místo. Z toho tedy plyne, že Modrá byla třetí a Hnědá čtvrtá. Po svačince na hrázi (šunka, rohlík) se družiny vydaly pozvolna na cestu zpět do tábora. Zelená a Černá to braly tradičně přes Myslivnu, kde si rozmlsanci dali poháry. Ale i další 2 družiny a část Vedení se zdrželi v Budišově. V táboře došlo ke spravedlivému rozdělení pokladů. Vedení pod vedením Rosti už začalo pozvolna nakládat věci na odvoz z tábora, hlavně náradí a lodě, které se musí zítra předat Průzkumníkům (mají společný tábor s rumunskými dětmi v Banátu). Začaly se dohrávat turnaje jednotlivců – ballcup, pinec, a taky se roztopila sauna a teplá sprcha. Mnozí další hráli oblíbené hry, Bang, karty... Takže do večere byl takovýto volný program. K večeri jsme ugrilovali naložená kuřecí prsa, u družinových ohnišť jsme rozbalili naše oddílové grily. Postaralo se o to hlavně Vedení, které navíc grilovalo pstruhy legálně nachytané u hráze Kružberku. Na dobrou noc se kromě kytary a cinglárky opět rozezvučel Radimův saxofon a zněly písně i minulé bigbítové, Katapult, Brichta, Arakain, Mišík, české verze Uriah Heep, Deep Purple, Eagles... A úplně na dobrou noc Somertime. Po večerce se mnozí kadeti ještě bavili v teepee, jak další školní rok, co s nováčky atd. atd. Ráno přepadl Bokovkův syndrom Melouna a vysvětlil si to tak, že zavolal o pomoc a o odvoz domů.

„Bezmyšlenkovitost stoupá – kéž by nedosáhla výše hlav“

Sobota 19.7.2008 – hned brzy ráno vyrazili do Ostravy Rostá s loděmi a svezl se taky Peťánek (cyklodovolená v Jihočeském kraji) a Bobeš (svatba). Rostá se poté samozřejmě vrátil. Tábor si mezitím trochu pospal, posnídal záviny s mlékem nebo čajem a dopoledne proběhl poslední nástup v krojích a vybraly se zapůjčené součásti krojů. Poté se dohrávaly turnaje jednotlivců, dále Středověk a oblíbená Banka, kterou připravil Mentos. Prostě se šmelilo, běhalo, klikovalo, krachovalo, vydělávalo. Na svačinu byl rohlík a jablko a na oběd hovězí polévka s nudličkami, rajská omáčka, rýže a hovězí maso. Po odpoledním klidu se rozehrály slibované zápasy mezi Vedením a členstvem. Nejprve fotbálek (který vyhrálo těsně Vedení, hlavně díky tomu, že členstvo odpadalo – někteří nemají ani výdrž a ani odpovědnost pomoci svému týmu...). Mezitím holky hrály ringo a volejbal. Ten čekal i na elitu Vedení proti členstvu. Vyhrálo samozřejmě Vedení – i díky tomu, že na víkend dorazil Kvar a Matika. A úplně na závěr se hrál softbal. Vedení bylo sice málo, ale i přesto výrazně převýšilo členstvo, přičemž za kinders mohli hrát úplně všichni a odpaloval opravdu kdo chtěl a bez limitu tří autů. Vedení mělo ale i trochu štěstí, protože i mnozí výborně pálící kinders nechtěně mířili přímo na staré bardy, takže Kvar se bavil (i ostatní) tím, že seděl na metě číslo jedna a sbíral jeden míček za druhým a vyautovával, aniž by se hnul. Zbytek Vedení intenzívně počítal bodování a vypisoval poslední hromady diplomů. Na sváču byly rajčátka s rohlíky a pomazánkovým máslem a na večeri chleby s tvarůžkami a cibulí nebo s paštikou. Sněhur nachystal aparaturu před tee pee a tak se za setmění mohlo slavnostně vyhlásit bodování za všechno možné. Jenom namátkou – Plavčíci: 1. Meloun, 2. Peťánek, 3. Lea. Námořníci: 1. Tom, 2. Micka, 3. Lucka. Kadeti: 1. Marťas, 2. Komár, 3. Simča. Stanovníci: 1. Komár + Jarek, 2. Nancy + Hanka, 3. Micka + Simka. Bodování družin před pokladem: 1. Modrá 172 b., 2. Černá 171 b., 3. Zelená 169 b., 4. Hnědá 115 b.. Poklad: 1. Zelená, 2. Černá, 3. Modrá, 4. Hnědá. A taky za Pinec, Dekomlat, Ball cup... Na závěr se rozdaly jako každoročně speciální diplomy, např. Nejtišší člen tábora – Aleš, Největší jedlík – Jarda, nejpříjemnější překvapení tábora – Ondra, Nejlepší kreslíř – Hanka, Nejdelší prsty – Ruda, Nejvíce zápisů ve zdravotním deníčku – Kiki, Největší držka na

kole – Tom, Největší šoumen – Wíťa atd atd. A taky uznání jednotlivcům za výborný zpěv na Sopotech – Lea, Wíťa, Ondra a Bořek. Poté následovala videodiskotéka za svitu loučí. Asi po dvou hodinách týrání DVD přehrávače to Rostá vzdal (přece jenom byl omezen výběrem DVD a tak hrál písně spíše pro starší, od Wanastovek a Kollera přes Madonnu, Rozetře či Paul Mc Cartneho, taky výměna disků není nejpohotovější) a nechal nejmladší šejčící, ať si hudbu a své aktuální světové hity duc duc bum bum duc duc hip hop pouštějí sami ze svých MP 3 a mohl jít spokojeně spát. O techniku se dále staral tradičně Sněhur.

„Láska nemá jen pálit, ale i hřát“

Neděle 20.7.2008. Ráno jsme si po protančené noci pospali až do půl deváté, tedy až na kuchyňskou a Rostá, který pilně sepisoval „Šindlera“. Bylo třeba nejen posnídat a umýt se, ale taky se balit a uklízet a nebylo toho málo. Mezitím někteří již z tábora odjížděli díky přistaveným „taxíkům“, ostatní balili, uklízeli, nakládali dodávky a případně si užívali pěkného dne. Dodávky poté vyrazily na první cestu domů (Rostá s Ducatem a vozíkem s Martinem) a Sněhur s Komárem Transportérem. Když se vše vyložilo před klubovnou a v Proskovicích, zamířil Rostá s Fiatem zpět, kde naložil s Mentosem ještě jednu vrchovatou dodávku a předal tábor K.T.O., protože rodiče s dětmi už se sjížděli. Naši členové již byli na cestě domů, buď auty anebo vlakem (pod vedením Jany, Kariho a dalších). Na nádraží ve Svinově provedl Ruda a spol menší zmatek, přestože bylo napsáno a dáno, že se z nádraží hned přesunujeme do klubovny pro věci, chtěli to udělat naopak a Kari tak s nimi na nádraží trčel zbytečně. Když přijel Rostá s Mentosem, většina věcí a členů již byla doma, a tak se také vyčerpané Vedení a vypomáhající kadeti mohli rozejít a rozjet na kolech domů.

Tak máme za sebou další tábor... Tedy užší Vedení zdaleka ne, bude se uklízet v klubovně i v práci, sepisovat, třídit fotky, vyrábět DVD... A taky bourat a odvážet tábor. Takže na větší rozbor si necháme ještě časový úsek, až najdeme chvíli času...

Sepsal Rostá – ve spolupráci hlavně s Librem, Mentosem a Sněhurem.